

[Hagen Hagensen]

autoriseret revisors beregning, viser en beskatning på 806,3 pct. af indkomsten i samlet skat. Og det er en følge af formueskattens skærpeelse.

Ministeren og de, der vedtog loven, kender eksempler i massevis på uhyrlige virkninger af det, man gennemførte. Jeg vil gerne sige, at det er en garrottering af de formastelige, der har formue af betydning. Det er en lang og pinefuld proces, men kvælningen og døden bliver følgen af garrottens brug. Den er taget i brug her.

Det er en ganske lille del af befolkningen, den skærpede formuebeskatning går ud over, men selv om et mindretal er lille, har det også krav på beskyttelse. Ingen af os kan vide, hvad der bliver det næste, og hvem det kommer til at gå ud over, hvis man ikke ændrer på de urimelige virkninger, som loven har fået.

Det konservative folkeparti har klart tilkendegivet – og er altså her uenig med ministeren – at vi ikke vil udjævning af indkomst og formue ad skattevejen. Jeg må vel have lov til at sige, at det undrer ikke, at SF, og hvad der ligger til venstre for dem, vil det. Det undrer mig i nogen grad, at regeringspartiet på denne måde ligger under for sin venstrefløj, og vi har også med beklagelse set, at de radikale og retsforbundet betrådte denne vej med konfiskation efter salamimetoden.

Vort og venstres forslag om ændring af formueskatteskærpeisen er klart og overskueligt. Det borttager de værste følger af skærpeisen, men der bliver jo noget tilbage alligevel, for ministeren glemte at sige, at man har fordoblet formueskatten. Det tror jeg nok spiller en vis rolle, selv om der kan være tale om, at man begrænser den med skatteloft, som vi mener det bør gøres ved også at indføje, at formueskatten hører under skatteløftet, og at man også genindfører § 11 med reglen om lempelse for lavt afkast af formue.

Man kan måske sige, at det er at gå med både livrem og seler, men det er der dem, der synes om, og jeg vil godt sige, at det kunne der være grund til at gøre i dette tilfælde. Det er ganske mange, der har gjort brug af § 11, og jeg vil godt bede ministeren, hvis han kan, oplyse, hvor mange af de 54.000 borgere, der i 1977 havde en formue på over 1 mill. kr., der har gjort brug af § 11, fordi de havde lav indkomst.

Under udvalgsarbejdet drøfter vi gerne, om der er muligheder for yderligere rimelige lempelser eller for at lave om på dem og indføre noget andet. Der kunne f. eks. være tale om at tage hensyn til latente skattebyrder ved besiddelse af fast ejendom, aktier o. lign., når formuen opgøres til beskatning.

Men jeg vil godt stille ministeren en række spørgsmål. Hvorfra skal formueejere skaffe penge til betaling af de skærpede skatter, når der ikke er likviditet til at betale skatten med og der slet ikke bliver noget tilbage at leve for? Skal de låne sig frem? Kan de låne sig frem? Hvordan skal de klare rentebyrden af eventuelle lån? Den forhøjede diskonto har jo yderligere forværret dette. Skal de realisere deres aktiver og betale skat deraf? Den latente skat, jeg før omtalte, kommer jo så frem til betaling. Hvem skal købe de virksomheder, som skal sælges, eller hvem skal købe de aktieposter, der bliver tale om at sælge, og som det ofte kan være svært overhovedet at komme af med, fordi det er mindretalsbesiddelse af aktier, der ofte er undergivet begrænsninger i omsættelighed? Er det de udenlandske koncerner, der skal købe? Er det de multinationale selskaber? Er det det, regeringen ønsker at føre igennem? Jeg tror, det er en forkert vej at gå.

Skal virksomheder lukkes? Skal beskæftigelsen blive mindre? Alt dette må vi have svar på. Jeg tror, jeg kan bede om svaret fra troldmandens lærling, der har sat noget i gang, men om troldmandens lærling evner at standse det, kan jeg jo tvivle på, hvis man ikke vil følge det forslag, som vi har fremsat.

Der er ikke spor tvivl om, at der vil blive mange, der kommer ud for meget betydelige vanskeligheder, og det mener vi ikke kan være meningen. Kan det virkelig være tilfældet, at man på den måde vil beskatte folk på en helt urimelig måde, hvad man godt kunne have tænkt sig ville blive tilfældet, men som man veg tilbage for at tænke igennem, for det siges nu både af ministeren og af regeringspartiets ordfører, at man nu vil til at undersøge, om der er utilsigtede virkninger? Hvorfor har man dog ikke gjort det på forhånd? Står det virkelig så sølle til, at man ikke hos en minister kan klare tingene af, før de skal forelægges for dette ting, således at man har et ordentligt arbejdsgrundlag her? Og gælder det i øvrigt ikke, at når vi får det forelagt i udvalget og spørger om, hvordan